

عنوان مقاله:

نقد و بررسی کتاب هنر همچون درمان

محل انتشار:

پژوهشنامه انتقادی متون و برنامه های علوم انسانی، دوره 23، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

زهرا حسین آبادی - دانشیار پژوهش هنر، عضو هیات علمی دانشکده هنر و معماری، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران

نگار آویشی - دانشجوی کارشناسی ارشد پژوهش هنر، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران

خلاصه مقاله:

انسان در دوره های مختلف، هنر را به صورت ابزاری درآورده تا به کمک آن بتواند احساسات درونی اش را بیان نموده و بر ترس هایش غلبه کند. کتاب «هنر همچون درمان» توسط آلن دوباتن و جان آرمسترانگ در زمینه هنردرمانی تدوین و نگارش شده و مهرناز مصباح آن را به فارسی ترجمه کرده است. این کتاب با هدف تبیین کارکردهای گوناگون هنر در زمینه های مختلف روحی و روانی، اقتصادی و غیره به رشته تحریر درآمده و اگرچه در پاره ای از مباحث هنر به نوعی فدای درمان شده و از ارزش واقعی آن می کاهد، اما در مواردی نیز رویکردهای ارزنده ای ارائه می کند. پژوهش حاضر با روش توصیفی-تحلیلی به نقد انتقادی کتاب پرداخته است. روی سخن نوشتار حاضر با کیفیت شکلی و محتوایی نسخه ترجمه فارسی این کتاب است و نقد و بررسی کتاب اصلی محل تمرکز نخواهد بود. پس از مطالعه این کتاب می توان چنین استنباط کرد که هدف نویسندگان از نگارش آن این است که هنر را از جایگاه اصلی اش به زیر بکشند. از این رو شاید هنردرمانی که به نظریه «هنر برای هنر» معتقدند، با مطالب این کتاب مخالف باشند. کتاب حاضر نگاهی افلاطونی به هنر دارد و هنر را فقط در صورتی ارزشمند می داند که بتواند به درمان مشکلات روانی انسان ها بپردازد.

کلمات کلیدی:

هنردرمانی، هنر برای هنر، هنر سفارشی، خودشناسی، کارکردهای هنر، هنر ارزشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1777776>

